

■ داروساز، فقط داروساز

صنایع دارویی در کارخانجات داروسازی مشغول فرمولاسیون و یا تحقیقات دارویی و عده‌ای دیگر هم در داروخانه‌ها مشغول فعالیت هستند. درگذشته در داروخانه داروساخته می‌شده، امروزه نیز کم ساخته نمی‌شود اما شرایط و امکانات و تکنولوژی جدید نیاز به ساخت دارو در داروخانه را محدودتر نموده است. اما همچنان بسیاری از داروهای از نظر علمی بایستی و یا لائق بهتر است در داروخانه و به صورت تازه ساخته شود.

و اما این که عملًا در دانشکده‌ها داروسازی تدریس نمی‌شود؛ اصولاً در کدام مکتب خانه باید داروسازی تدریس شود؟ آیا اگر تدریس نمی‌شود (اگر واقع‌آموزی نمی‌شود یا ضعفی هست) این را باید اصلاح کرد یا عنوان دانشکده را؟!

به فرض اگر هم این یک غلط مصطلح باشد، هیچ‌گونه نیازی به عوض کردن آن نمی‌بینیم. نه چیزی را اصلاح می‌کند، نه اوضاع را عوض می‌کند و نه همای خوشبختی و سعادت را بر سر داروسازان عزیز (یا هر عنوانی که شما بفرمایید) خواهد نشاند!

هرمزگان-بستک-دکتر علی درخشندۀ-داروساز

پس از چاپ مطلب جناب آقای دکتر محمود بهزاد (دی ۸۴) و بعد مطلب آقای دکتر فراز مجتب (تیر ۸۵) اینجانب علی درخشندۀ نیز مایل هستم که نظر خود را پیرامون عنوان داروساز و یا هر عنوان دیگر برای همکاران عزیز بنویسم. قبلًا باید بگویم که خدای ناخواسته قصد اسائه ادب به محضر آن استادی بزرگوار را نداشته و تنها به عنوان یک برادر و همکار کوچک ایشان و تمامی همکاران نظر خود را می‌گوییم.

در این مقاله قید شده است که به خاطر «داروساز» نامیده شدن همکاران، پزشکان و افراد مختلف جامعه تصور می‌کنند که داروسازان از وظیفه اصلی خود بازمانده‌اند.

آیا ما مسئول تصور غلط عده‌ای دیگر هستیم؟ این تصور غلط و بی‌پایه و اساس است. ما و شما بزرگواران بایستی همه را توجیه کنیم که چنین نیست. مگر در صنف‌های دیگر همه افراد در یک سطح فعالیت می‌کنند؛ مگر همه پزشکان مشغول فعالیت تحقیقاتی و کشف بیماری و ... هستند؛ در مورد داروسازان عزیز هم وضع بدین گونه است؛ عده‌ای برحسب نیاز و علاقه و گنجایش

■ آقای دکتر نورالدین وحید از پزشکان پیشکسوت کشور ساکن شهر شیراز هستند که ضمن تشکر عین نامه پرمهرشان را با هم مرور می‌کنیم.

